

I U 1429/2011-20

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

dne 6.6.2012

Podpis pristojne
sodne osebe

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Tine Tratnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: _____, zoper toženo stranko:
REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi tožnika zoper odločbo Okrožnega sodišča v Ljubljani št. Su ZDIJZ 1-8/2011 z dne 16. 5. 2011,

na seji 6. junija 2012

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Prvostopenjski organ je z izpodbijano odločbo zavrnil zahtevo tožnika za pridobitev dokumentacije, povezane s stečajnim postopkom nad pravno osebo HKS Sicura, in sicer je šlo za listine: bilance stanja na dan 31. 12. 2008, 31. 12. 2009 in 31. 3. 2010 ter pogodbe z izvajalcem računovodstva, najemnine za prostor v Lesnina Trgovini, hrambe z izvajalcem Finesto-arhiv d.o.o. in arhiviranja z izvajalcem Mikrografija d.o.o.. Prvostopenjski organ se glede pridobitve bilanc stanja sklicuje na določilo petega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDZJ), kjer je določeno, da se prosilcu ne posreduje zahtevane informacije, ki je dostopna v prosto dostopnih javnih evidencah ali je na drug način že enostavno javno dostopna. Ta informacija pa je javno dostopna na spletni strani AJPES. Prvostopenjski organ ne razpolaga z boljšo kopijo vlog, kot jih ima AJPES. Glede pridobitve pogodb prvostopenjski organ ugotavlja, da s temi dokumenti ne razpolaga in tudi niso del stečajnega spisa. To pomeni, da ni izpolnjen pogoj iz prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, po katerem je informacija javnega značaja le tista informacija, s katero organ razpolaga.
2. Tožnik se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožil, drugostopenjski organ pa je pritožbo zavrnil.
3. Tožnik v tožbi med drugim navaja, da zoper drugostopenjsko odločbo ni dovoljena tožba, temveč le zoper prvostopenjsko, paradoksalno pa je to, da je potrebno k tožbi priložiti tudi drugostopenjsko odločbo. Nadalje tožnik pojasnjuje, zakaj bi pogodbe, ki jih je zahteval, po njegovem mnenju morale biti nujne pri izvedbi stečajnega postopka. Navaja, da na koprskem sodišču pri istem stečajnem upravitelju take pogodbe obstajajo. Nadalje tožnik obširno opisuje svoje videnje stečajnega postopka in opozarja na tisto, kar se je njemu zdelo, da so nepravilnosti. Po tožnikovem mnenju mu tožena stranka zavrača dostop do informacij, čeprav bi jih kot član upniškega odbora moral dobiti. Tožnik v tožbi tudi prosi za brezplačno pravno pomoč za ta upravni spor. Nadalje tožnik še navaja, da glede dela bilanc stanja, ki so dostopne na straneh AJPES-a nihče ne odgovarja za kakovost skeniranih podatkov v tabelah. Te niso celostne in niso dovolj pregledne, točne, natančne in verodostojne glede na to, da so podani elementi nečitljivosti. Po tožnikovem mnenju ogled *in camera* tudi ni bil opravljen dovolj vestno, natančno in precizno. Sodišče je tožbo, ki je precej bolj obsežna, v sodbi povzelo le v tistem delu, ki se nanaša na izpodbijano odločbo. Tožnik smiselno predlaga, naj se izpodbijana odločba odpravi.
4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo navaja, da iz tožbe tožnika ni jasno, zoper kateri del izpodbijane odločbe sploh vlaga tožbo. Tožnik v svoji tožbi pavšalno

navaja, da pristojni organi oziroma institucije niso opravile svojega dela in da so kršene njegove ustavne pravice. Navaja, da dejansko stanje ni bilo pravilno ugotovljeno, pri čemer pa ni jasno, ali se ta trditev nanaša na ugotovitveni postopek v pritožbenem postopku pri toženi stranki ali na stečajni postopek pri Okrožnem sodišču v Ljubljani. V tožbi v precejšnjem delu kritizira delo tega sodišča glede stečajnega postopka, v zvezi s katerim je zahteval informacije javnega značaja. Tožena stranka je ugotovitveni postopek izvedla zelo natančno. Opravila je ogled *in camera* pri prvostopenjskem organu dne 6. 7. 2011, kjer je pridobila njegova pojasnila in vpogledala v stečajni spis št. St 1036/08, kjer je sicer našla zahtevane bilance stanja, vendar so bile le-te enako čitljive kot tiste na spletnih straneh AJPES, ki jih je tožnik že pridobil. V stečajnem spisu pa tožena stranka ni našla dokumentov iz druge točke zahteve tožnika, to so nekatere pogodbe. Stečajni upravitelji morajo na podlagi 98. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju vsa pisanja vložiti v elektronski obliki, podpisana z varnim elektronskim podpisom, overjenim s kvalificiranim potrdilom. Ta dokument se vnese v računalniški program pri organu, kjer le-ta program preveri vse podatke in če je upravitelj na tem dokumentu in v aplikaciji enak, potem računalniški program dovoli vpis in zraven prilepi pdf dokument upravitelja, torej ga organ ne more in ne sme spreminjati. Prvostopenjski organ razpolaga le s takšnimi bilancami stanja, kot so objavljene na spletnih straneh AJPES. Prvostopenjski organ z zahtevanimi pogodbami ne razpolaga niti ne ve, da bi z njimi razpolagal kak drug zavezanec za postopek po ZDIJZ. Po pojasnilih sodnice Jelke Rozman, ki jih je tožena stranka pridobila, zahtevane pogodbe niso ključnega pomena za konkretni stečajni postopek in tudi niso pomembne s stališča nadzora organa nad delom stečajnega upravitelja. Tožena stranka pa nima pristojnosti presojeti izgleda in čitljivosti dokumentov in organom nalagati, s kakšnimi dokumenti bi morali razpolagati. Tožnik ob vložitvi zahteve prvostopenjskemu organu ni navedel svojega naslova prebivališča, ampak le elektronski naslov. Odločbo je zato dobil vročeno na ta naslov. V pritožbenem postopku pa je tožena stranka tožnika pozvala, naj navede svoj naslov za vročanje. Ker tožnik naslova za vročanje kljub pozivu ni navedel, se je tožena stranka odločila za vročanje z javnim naznanilom, v katerem je tožnika obvestila o tem, da je bila izdana odločba ter kje in kdaj jo lahko prevzame. Tožena stranka ne vidi pravne podlage za povračilo stroškov tožniku zaradi prevzema odločbe in vpogleda v spis, izvršenega v prostorih tožene stranke. Stroški gredo v skladu s 113. členom Zakona o splošnem upravnem postopku v breme tistega, na katerega zahtevo se je postopek začel. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

5. Sodišče je pritegnilo v postopek tudi Okrožno sodišče v Ljubljani, to je prvostopenjski organ, kot stranko z interesom, ki pa na tožbo ni odgovorilo.
6. Tožba ni utemeljena.

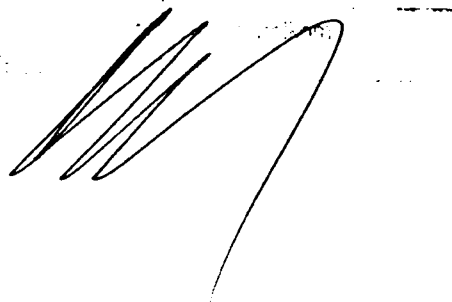
7. ZDIJZ v petem odstavku 6. člena določa, da organ lahko prosilcu ne posreduje zahtevane informacije, ki je v prosto dostopnih javnih evidencah ali na drug način že enostavno javno dostopna (objava v uradnem glasilu, publikacijah organa, medijih, strokovni literaturi, svetovnem spletu in podobno) in mu posreduje samo napotilo, kje se informacija nahaja. 4. člen ZDIJZ pa določa, da je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom ali pridobil od drugih oseb. Sodišče sledi utemeljitvi izpodbijane odločbe, da obstaja glede bilanc razlog, da se tožniku zahtevane informacije ne posredujejo, ker so podane okoliščine iz petega odstavka 6. člena ZDIJZ, glede zahtevanih pogodb pa obstajajo okoliščine, zaradi katerih prvostopenjski organ dokumentov tožniku ne more pokazati, ker z njimi ne razpolaga in torej zahtevani dokument v konkretnem primeru ne ustreza definiciji informacije javnega značaja iz 4. člena ZDIJZ. Sodišče glede navedenega skladno z določilom drugega odstavka 71. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanje ZUS-1) ne bo ponavljalo razlogov za odločitev, ampak se v celoti sklicuje na utemeljitev prvostopenjskega organa. Sodišče zgolj poudarja, da je prvostopenjski organ pravilno ugotovil, da so bilance stanja javno dostopne na spletni strani AJ PES, glede pridobitve pogodb pa prvostopenjski organ tudi ni mogel ugoditi tožnikovi prošnji, ker s temi dokumenti ne razpolaga, kar pomeni, da ni izpolnjen pogoj iz prvega odstavka 4. člena ZDIJZ, po katerem je informacija javnega značaja le tista informacija, s katero organ razpolaga.
8. Glede tožbene navedbe, da bi pogodbe, ki jih je tožnik zahteval, po njegovem mnenju morale biti nujne pri izvedbi stečajnega postopka sodišče pojasnjuje, da je pri postopku za dostop do informacij javnega značaja bistveno zgolj to, ali organ zaproseni dokument ima ali pa ne, pri čemer ni bistven razlog, zakaj katerega od dokumentov nima. Izražanje nezadovoljstva na izvedbo stečajnega postopka pa so navedbe, ki niso relevantne za zadevo dostopa do informacij javnega značaja. Tudi s strani tožnika očitana nepreglednost bilanc ni relevantna za obravnavani postopek, kjer je bistveno le to, da so zahtevane bilance javno dostopne, kar je bil razlog za zavrnitev prošnje, ne glede na to, kakšne so te bilance. Glede tožbenega očitka, da ogled *in camera* ni bil opravljen dovolj vestno in natančno pa sodišča nima nobenega razloga, da bi podvomilo v korektnost dela tožene stranke. Sama prošnja za dodelitev brezplačne pravne pomoči v tem upravnem sporu pa je stvar posebnega postopka in je bilo o tej prošnji tudi že odločeno z odločbo št. Bpp 480/2011-4 z dne 16. 5. 2012. S to odločbo je bila njegova prošnja zavržena.
9. Glede na vse navedeno sodišče ugotavlja, da je izpodbijana odločba pravilna, zato je na podlagi 1. odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 6. junij 2012

Predsednica senata:
mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping, sweeping strokes that form a stylized, somewhat abstract shape. The signature is positioned to the right of the printed name and is enclosed within a faint rectangular box.